

Отъ могъ звѣка адъ савъ морас' трести,
 И каменѣ и дрво пѣзати,
 Съменидѣ мое содрѣжнице
 Пратѣ мене, и любе ми лице,
 Кога отровъ мой само додирне,
 Онай таки въ магновенїи умре,
 Где паркама грозыма а живимъ,
 Єдна дрѣгой на всегда помажемъ;
 Гадъ чго желишъ царю, каки мени?
 И свѣтъ тврѣ и жалостъ ослони
 Па фрѣтъ твое єдинѣ вѣрность,
 И превѣнѣ ко тебѣ искренность.

САТАНАДИЛЪ.

Вѣрна моя Подпора и Сестро,
 Десно крыло, крѣпосте, забрало,
 Тыси звѣздѣ на востокѣ видла,
 Али ниси узорокъ размѣла,
 Знай обаче, да се Христосъ родилъ,
 Мое царство упразднитъ намѣрилъ,
 У Юдейской страни онъ е роженъ,
 И на свѣтѣ меѣ людма поадленъ
 Иродъ кригѣ о царствѣ не носите,
 Вѣкъ лѣниво едѣ, пїе и спитъ